

**M0012825: Dedication to King Henry VIII from Thomas Geminus:
Compendiosa...anatomiae delineatio (1545)**

Publication/Creation

January 1953

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/vm6sj5c8>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

SERENISSIMO

INVICTISSIMOQVE ANGLIAE,

Franciæ, & Hiberniæ Regi, Henrico octavo, fidei

defensori, suæq; Ecclesiæ Anglicanæ simul &

Hiberniæ sub Christo, capiti supremo:

felicitatem perpetuam

precatur.

V M SIT nihil, homini saltem naturali & naturalis philosophiæ studio, iu-
cundius: Nihil ad tuendam ualeitudinem, per rem medicam (inquam) & chirur-
gicam cognitu optabilius, magisq; necessarium, quàm humani corporis fabricam
probe tenere: hanc Anatomen, primam meam fœturam, Tuæ Maiestati Rex Ser-
renissime exhibeo, dedico, deuoteo. Quam quidem in uniuersum per partes de-
lineaturus, secutus sum D. Andream Vesalium Bruxellensem, uirum hoc nostro
seculo, in ea arte longe peritissimum. Secutus uero illum sum, & planè (ni me fallit opinio) asse-
cutus sum: Sed per transuersam semitam. Quæcunq; enim ille multis, prolixisq; libris satis diffu-
se absoluit, Ea ego pro mea uirili in compendium quoddam coëgi: Inq; communem studiorum
usum in gre à me exaratum, impressi: Et licet uolumen sit, non admodum magna pecunia com-
parabile, tamen tantûdem continet, quantum illius prolixo libri, in præcipuis anatomicis partibus.
Neq; etiam grauius sum, quicquid est hoc operis, in lucem edere: quò possim, quàm plurimis
prodesse. Præsertim quum & mihi anno superiore, à Tua Maiestate, per uere Christianissimum
equitem auratum, D. Antonium Denuum, fidelissimum tuum cubicularium renunciaretur, eas-
dem Anatomicas figuras esse excudendas. Hoc quidem, eo tempore mihi renunciabatur, quo
Tua Maiestas iter destinauerat in Galliam, expugnatura Boloniam: uti belli alea, nobis id tãdem
indicauit. Et unde quoq; Tua Maiestas, uictoriosa in suam Angliam est reuerfa: Atqui eam ui-
ctoriam non est huius, neq; loci neq; temporis declamare. Quare ad meam Anatomen redeo,
adeamq; reuertor, quæ inanimatas licet hominis effigies proponat, tamen uiui præceptoris mu-
nere fungitur, docetq; quælibet, qui sui est studiosus, seipsum penitus cognoscere. Faxit proinde
Deus optimus maximus, ut quemadmodum Tuorum Regnorum respublicæ, per te, tuoq; bene-
ficio: felicitè uiuunt, uigent, ac florent: (Dei siquidem in regionibus tuis, locum obtines) Ita
Tua quoq; benigna procuracione, habeat, potissimum medici & chirurgi totam corporis humani
iustam dispositionem: iustum (ut ita dicam) ædificium, iustamq; structurã. Hi potissimum intel-
ligant omnium ossium, cartilaginumq; naturam. Intelligant & ligamenta, quorum beneficio ossa
cartilagineq; inuicem connectuntur. Intelligant deniq; & rationem horum connexus, imò &
musculorum, uenarû, arteriarum, & neruorû. Alioqui quid quæso cæci chirurgi, in luxatis mem-
bris essent facturi? Porro medici, ne Andabatarum more (uti sepe fit) aduersus morbos lucten-
tur, naturalem organorum nutritionem intelligant: quæ potu perficitur & cibo. Intelligat etiam
uenas, per quas sanguis ueluti per canales, in reliquas corporis partes ad eas enutriendas defer-
tur. Cûq; percipiunt, unde sit incolumitas in toto corpore humano, Pari diligentia disquirant, unde
& ipsa membrorû debilitas possit exoriri. Vnde ipsa quoq; obstacula, quo minus unumquodq;
corporis membrum suo fungatur officio. Qui enim huiusmodi ignorant, sunt perniciosi medici,
sunt in communis hominum uitæ exitiû grassantes. Adhæc, ut organorum, potentiarumq; ratio
patefiat, partium naturas inuestigent. Deq; humoribus, caloribus, & siccitatibus disputent. Di-
sputant inquam, & cuiusq; partis usum, qualitatemq; perscrutentur, priusquam sua medicamēta
„ adhibeant. Sic enim laboranti membro, facile atq; ex arte succurrent. Certe cum sit homo micro-
„ cosmus, expedit scire, & humorem in eo, esse materiam ut in megacosmo: quippe aquam terræ
„ inclusam, Calores naturales, esse ueluti fabros, Sed siccitates terminare & durare corpora. Dein-
„ de ne immodicè materia humida, quæ corpori humano inest, uratur atq; absumatur, etiam natu-
„ rales refrigerationes in eo esse, quæ calorem moderantur. Neq; enim intelligi debet, refrigera-
„ tiones in omnibus membris pari modo esse adhibitas. Siquidem quædam membra plus adpetunt
caloris, & quædam minus. Vnde cor, quod est plurimi caloris membrum, si quando nimium frigo-
ris concipit, totum hominem occidit. Est enim principium uitalis caloris, sine quo, nihil reliquo-
rum membrorû est efficax. Nec potest quicquam, sine eo nutriri. Quanquam nec sua caret tem-
perata refrigeratione. Aduertitur enim aër à pulmone, ad cor suo tempore modice refrigerandû.
Præterea secundum suam unumquodq; membrum naturam, suos habet & meatus. Ita ut in he-
pate sint uenæ, in corde arteriæ, & in cerebro nerui, qui etiam uiscosi, & tenaces sunt, ut est natu-
ra cerebri. Sûntq; minime caui, exceptis duobus opticis, tamen si uenæ omnes & arteriæ cauæ sint.
Quis iam non uideat hæc, cæteraq; horum similia (cum sint omnia naturalis philosophiæ) perti-
nere ad eruditum medicum? Sed unde quæso medico, horum continget cognitio, nisi prius hu-
manæ corporis fabricam adamussim teneat? Deum immortalem, quam hîc demirari unumquẽq;
christianum